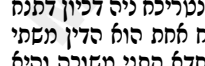

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

משוכה. משמע רחוקה היא מן הכתלים: או סלוייה. שאין ראשיה מונחים על גבי הכתלים אלא תלויה באויר שקצרה משתי רוחותיה וכגון שנעץ קנה כל שהוא באמצע פתח המבוי ומן על גבו אה הקורה כזה: רבן שמעון סבירא ליה בכל דוכתא פחות מד' לזבד דמי:

משוכה מבחוץ. שנמשכה לתוך רשות הרבים כגון האי צעין ולעיל [ח:] דשמי יתדות: סלוייה מפניו. שקצרה משתי רוחות וזוהי מגעת לכתלים אלא רחלת באויר ואמרין לזבד להאריך ראשיה: אידי ואידי מפניו. ומרייחו בקורה קצרה עסקינן: **משוכה מרוח אחת.** ראשה אחד על הכותל וראשה השני אינו מגיע לכותל שכנגדו: רב אשי אמר. משום ז' רוחות לא איצטריכא ליה דכיון דמתא משוכה מרוח אחת הוא הדין משתי רוחות אלא חדא קמתי משוכה והיא תלויה שקצרה היא מהגיע לכתלים ועוד שתלויה היא למעלה מגובה

כותלי המבוי: והכי דמי כגון שנעץ שתי יתדות עקומות על גבי ז' כותלי המבוי. ועקמימותיהן נוטות זו כלפי זו להיותן סניף להאריך הקורה

משני ילדיה כשתנתן עליהם והם עצמם אינם ראויים להכשר קורה שאין בהן רוחב טפח כשיעור הכשר קורה דמתמימין: ואין צעקומימין שלשה ואיכא למימר לזבד מראשי הקורה ולכתלים ואין גובהן של יתדות ממעל לכתלים שלשה טפחים דליה הוא גובהן שלשה טפחים הוה מיפסדה דקורה על גבי כתלים צעיקן אצל השתא בפחות משלשה אמרינן חצוט השפל כאילו מונחת על הכותל: לזבד. לשון סניף להאריך ובלעז' אפש"ט: גידון ככרמליית. ואסור לנטולטל שם: **מפסדה** מילתיה דרבי יוחנן. דאמר פוק תני לזבד אלא מותר הוא אחת קורה קאמר ליה דקסבר מודו החיצון יורד וסומס: אצל צין לחיים. צמצי שאין שם קורה מודה דאסור: **מקום שאין בו ז' על ד'.** עומד צין רשות הרבים לרשות היחיד הואיל וליכא מקום חשוב לז' רשות באנפי נפשיה הוא וצביל להכא ולהכא והיינו מקום פטור: **לכספ עליו.** משאות: ובלעז' **שלא יחליפו.** ללא לימרו דקא מעיל מרשות הרבים לרשות היחיד ואתי למישרי הולאה בשבת. וצין לחיים נמי

שאין בגובהן שלשה. ואם תאמר והא אמר בסוף פ' פרק הישן (סוכה ד' כג.) דכי יש צרחו טפח אמר חצוט ורמי אפילו ביתר מג' וקורה לרחצה טפח יומא נמי חצוט ורמי אפילו גבוה מג' ובלאו הכי קשה אמאי לא שריא אפילו ביתר מג' כיון דקורה תוך עשרים וי"ל דהכא צעיקן קורה על גבי מבוי וציתר מג' לא הוה היכר מדע דהא

משוכה או תלויה * פחות מג' אין צריך להביא קורה אחרת ג' צריך להביא קורה אחרת * רשב"ג אומר פחות מד' אין צריך להביא קורה אחרת ד' צריך להביא קורה אחרת מאי לאו משוכה מבחוץ ותלויה מבפנים לא אידי ואידי מבפנים משוכה מרוח אחת ותלויה משתי רוחות * מהו דתימא: מרוח אחת אמרינן לבוד קמ"ל רב אשי אמר משוכה והיא תלויה והכי דמי * כגון שנעץ שתי יתדות עקומות על שני כותלי מבוי שאין בגובהן ג' ואין בעקמומיותן ג' מהו דתימא או לבוד אמרינן או חבוט אמרינן לבוד וחבוט לא אמרינן קמ"ל תני ר' זכאי קמיה דר' יוחנן בין לחיים ותחת הקורה גידון ככרמלית אמר ליה * פוק תני לברא אמר אביי מסתברא מילתיה דר' יוחנן תחת הקורה אבל בין לחיים אסור ורבא אמר * בין לחיים נמי מותר אמר רבא מנא אמינא לה * דכי אתא רב דימי א"ר יוחנן מקום שאין בו ד' על ד' מותר לבני רה"ר ולבני רה"י לכתף עליו ובלבד שלא יחליפו ואביי התם בגבוה ג' אמר אביי מנא אמינא לה * דאמר רב חמא בר גוריא אמר רב תוך הפתח צריך לחי אחר להתירו וכי תימא דאית ביה ד' על ד' והאמר רב חנין * בר רבא אמר רב תוך הפתח אע"פ שאין בו ד' על ד' צריך לחי אחר להתירו ורבא ד התם בארעא וגזירא בשמי שמיא אין * מצא מין את מינו * וניעור א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרבא ואת לא תסברא דבין לחיים אסור והאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן מבוי שרציפו בלחיים פחות פחות מד' באנו למחלוקת רשב"ג. ורבנן לרשב"ג דאמר אמרינן לבוד משתמש עד חודו הפנימי של לחי הפנימי לרבנן אמרי לא אמרינן לבוד משתמש עד חודו הפנימי של היצון אבל בין לחיים דכולי עלמא אסור ורבא התם נמי דפתחו לכרמלית אבל לרה"ר מאי שרי יציבא בארעא וגזירא בשמיא אין מצא מין את מינו וניעור

וביתר מג' לא הוה היכר מדע דהא משוכה מבחוץ אפילו פחות מג' לא אמרינן לזבד: **תוך הפתח צריך דאי אחר דהתירו.** לאו משום דנמשז כמבוי צפני עצמו דלין מבוי ביתר בלתי וקורה אלא אם כן ארכו יתר על רחבו וצמיס וחזירות פתוחין לתוכו: **ורבא** התם הוא דפתחו ככרמלית. ואם תאמר צפני קמא לשנת (ד' ו.) גבי אחרים אומרים אסקופה משמשת שמי רשות פתח פתוח כלפינס פתח נעול כלחון ופרץ * מהא דאמר רב זריך לתי אחר להתירו ומשני הכא באסקופת מבוי עסקינן ואמאי לא משני התם דאמרינן לבוד לרמלית והואל דלחיים צפתת לרה"ר וי"ל דאי צפתת לרה"ר כיון דאינו מוקף ומשני רבא לא, אידי ואידי בין משוכה בין תלויה מבפנים של מבוי מותר משוכה מרוח אחת. כגון שתוף קורה ע"ז המבוי ורצאה מכותל ע"ז ואינה נוגעת בכותל שנגבה במבוי. פחות מג' טפחים ללבוד דמי וכאילו ע"ז שני הכתלים היא תנוה ואין צריך קורה אחרת וכו'. תלויה, כגון שזו הקורה תלויה באמצע מבוי ואינה תנוה לא, בביתא הוה ולא בביתא הוה, פתחים מיכן ומיכן אין צריך קורה אחרת. וקמ"ל רב אשי אמר משוכה היא תלויה היכי דמי כגון שצנץ ב' יתדות עקומות. כגון עקמימות של אמוקן. שאין בגובהן שלשה ולא בעקמימותן שלשה, ותלה הקורה בחבל ביניהן והיא תלויה ומשוכה, כלומר קורה מבוי כותלי המבוי. וקמ"ל דאמרין גוד אטיק מצינתה מן הקורה ולמעלה, ותוב אמרינן חבוט רמי ביהרות כדי דאמרות תאילו נתפשטה עקמימות להשתון לקורה כדי שתהיה הקורה על שני הכתלים. וקמ"ל כרבא דהא רב אשי דהוא בתרא מתריץ למתניתא דא בחו"מ. כיון דאמר רבא בין הקורה ובין החיים מותר להשתמש, א"ל רב אשי דהוא (א) הונא בריה דרבי יהושע ואת לא תסברא דבין לחיים אסור, דהא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מבוי שרציפו בלחיים פחות מד', פ"י כותל של מבוי בכל משך פחות מד' טפחים מחויב צבוי הכותל כשיעור טפח וצראה לחי, וכן מושך בעצמך הוא רוב וארכו של מבוי. וא"ר יוחנן ככה"ג באנו למחלוקת רשב"ג ורבנן, שחולקין (דהא) [בהא] דתניא היה קורה משוכה או תלויה פחות מג' א"צ קורה אחת בו, עד כ"ע בין לחיים אסור. ושני (רבה) [רבא] במבוי שפתחו לכרמלית משום דמצא מין את מינו וניעור, אבל אם היה פתוח לרה"ר מותר.

אפילו חשבת ליה מקום צפני עצמו צטל להכא ולהכא ושרי: **גבוה שלשה.** דמיניכרא אצל צין לחיים דלא מיניכרא דוכתא אי שריית לנטולטל התם אחי להחליף ולאפוקי לרשות הרבים: **סוד הפסח.** כגון מבוי שיש פנימין רחבים לפתחו מכאן ומכאן והן הן לחיים שלו זריך להעמיד לחי אחר מבחוץ אם ירצה להשתמש צין הפנימין: **דאית בהו ארבעה.** צרוחצ הפנימין צמחך המבוי דכל ד' רשות באנפי נפשיה היא וכרמלית היא ומדרבנן אסורה: **לכרמלית.** לצקעה דשייך ומצטרף למינו שחולה לו: **יעצה.** אורחי: **מלא.** כרמלית צעיקן לחיים שלא היה צו שיעור כרמלית: **אם מינו.** שחולה לו: וניעור. נתחוק על ידי מינו וניעור משנתו שהיה בתחלה צטל אצל שאינו מינו. ודוגמתו צבבורות (ד' כג.) טומאה שצבטה וחזרה וניעורה: אצל פתוח לרשות הרבים שלא זה מינו ולא זה מינו ולכאן וכאן צטלה: **ואם לא ספסרה דצין לחיים.** לר' יוחנן אסור: **והאמר באנו למחלוקת רבן שמעון ורבנן.** דאליפלו לעיל צמשה ועד ד' אי אמרינן לזבד או לא מאותו מחלוקת אלו למדיין שאף בהכשר מבוי זה אינו מחלוקת צביינה. ורבי יוחנן לא מפרש מילתיה והשתא קא מפרש רב הונא בריה דרב יהושע דעל כרחיק הא דקאמר רבי יוחנן דשייכא פלוגתא דרבן שמעון ורבנן הכא לא משכחת לה אלא צתשמיש שכנגד הלחיים דלרבן שמעון הוה כולהו כחד לחי ואין משתמש צמצי אלא עד חודו הפנימי של לחי הפנימי אבל משם ולחון הוא צין לחיים ואסור ולרבנן לא הוה כחד לחי ובלתי החיצון משתמיש צמצי אלא בכל המבוי עד חודו הפנימי של לחיון דכנגד לחיון צין לחיים אסור ולרבנן צין לחיים אסור ומותר מאוי שייכא פלוגתייהו דרבן שמעון ורבנן להכא צין לחי כולהו צין לא הוה כולהו צין כנגד כולם דאין משתמש: לרבי יוחנן מותר מאוי שייכא פלוגתייהו דרבן שמעון ורבנן להכא צין לחי כולהו צין לא הוה כולהו צין כנגד כולם דאין משתמש:

נב א ב מ"י פ"י מהל' שנת הלכה כד טושיע' א"ח ט"י שנת טעיקן [כא] כה: גג ג מיי"ש הלכה יא סגמ דעיקן א סקפה טושיע' א"ח ט"י סקפה טעיק' ד:

רבינו הנגאל
משוכה או תלויה מחוץ מבוי אין צריך קורה אחרת. ג' צריך קורה אחרת. רשב"ג אומר אם יש ביהותן ארבעה צריך קורה אחרת. ואמרין מאי משוכה לאו משוכה חוץ למבוי ותנוה ע"ז יתדות כי האי גונא, וקמ"ל דאם הקורה נתונה בפחות משלשה אין צריך קורה אחרת, ומותר לנטולטל (ו) במבוי. ומשני רבא לא, אידי ואידי בין משוכה בין תלויה מבפנים של מבוי מותר משוכה מרוח אחת. כגון שתוף קורה ע"ז המבוי ורצאה מכותל ע"ז ואינה נוגעת בכותל שנגבה במבוי. פחות מג' טפחים ללבוד דמי וכאילו ע"ז שני הכתלים היא תנוה ואין צריך קורה אחרת וכו'. תלויה, כגון שזו הקורה תלויה באמצע מבוי ואינה תנוה לא, בביתא הוה ולא בביתא הוה, פתחים מיכן ומיכן אין צריך קורה אחרת. וקמ"ל רב אשי אמר משוכה היא תלויה היכי דמי כגון שצנץ ב' יתדות עקומות. כגון עקמימות של אמוקן. שאין בגובהן שלשה ולא בעקמימותן שלשה, ותלה הקורה בחבל ביניהן והיא תלויה ומשוכה, כלומר קורה מבוי כותלי המבוי. וקמ"ל דאמרין גוד אטיק מצינתה מן הקורה ולמעלה, ותוב אמרינן חבוט רמי ביהרות כדי דאמרות תאילו נתפשטה עקמימות להשתון לקורה כדי שתהיה הקורה על שני הכתלים. וקמ"ל כרבא דהא רב אשי דהוא בתרא מתריץ למתניתא דא בחו"מ. כיון דאמר רבא בין הקורה ובין החיים מותר להשתמש, א"ל רב אשי דהוא (א) הונא בריה דרבי יהושע ואת לא תסברא דבין לחיים אסור, דהא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מבוי שרציפו בלחיים פחות מד', פ"י כותל של מבוי בכל משך פחות מד' טפחים מחויב צבוי הכותל כשיעור טפח וצראה לחי, וכן מושך בעצמך הוא רוב וארכו של מבוי. וא"ר יוחנן ככה"ג באנו למחלוקת רשב"ג ורבנן, שחולקין (דהא) [בהא] דתניא היה קורה משוכה או תלויה פחות מג' א"צ קורה אחת בו, עד כ"ע בין לחיים אסור. ושני (רבה) [רבא] במבוי שפתחו לכרמלית משום דמצא מין את מינו וניעור, אבל אם היה פתוח לרה"ר מותר.

(א) נראה שיעיב הוא וכן יתא בפ"י ר"ח לעיל ח: שעתקו מג' כון. והמניח דמיו לא נחת לה במש"כ שאלי ג' חתים היה לו בעלן.